

Gaston Eysselinck

1907
1953

In de voetsporen van Le Corbusier

Marc Dubois

snoeck

Gaston Eysselinck

1907
1953

Een hartstochtelijke functionalist

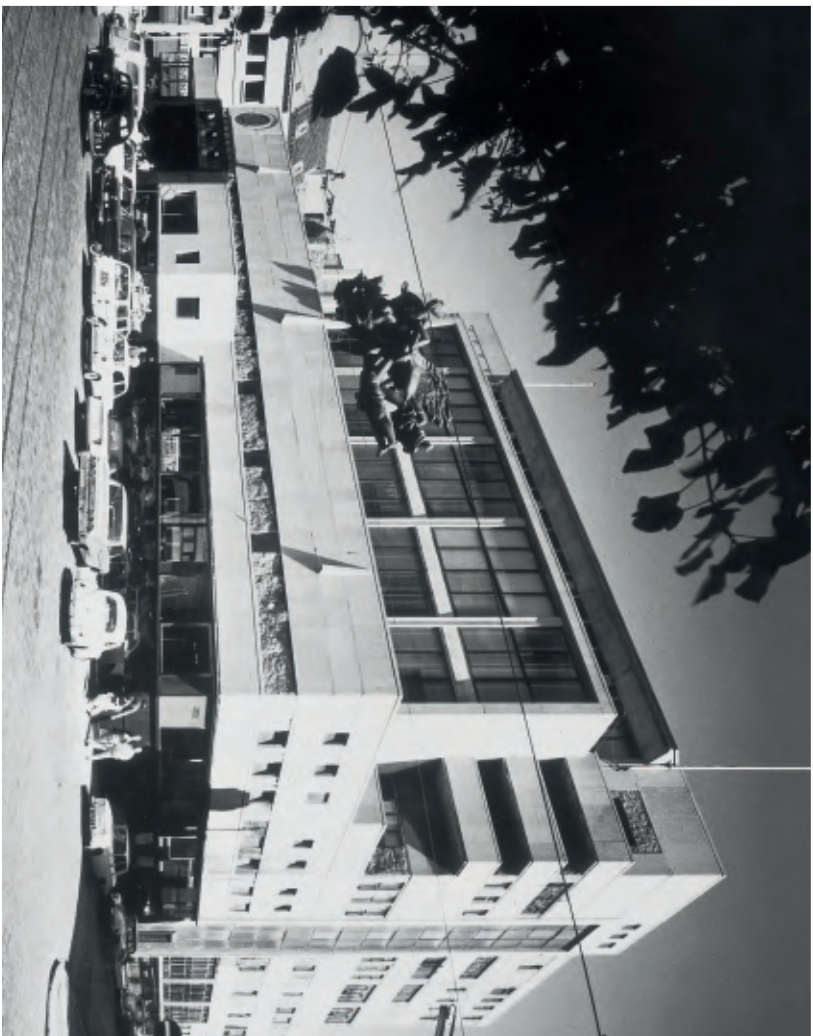

9 789074 694285

Het beperkte oeuvre van de Gentse architect Gaston Eysselinck behoort tot de meest boeiende getuigenissen van het 'Nieuwe Bouwen' in België. Zeer jong komt hij via publicaties in contact van de Europese avant-garde, de Russische architectuur en het werk van Le Corbusier.

In november 1930 neemt hij deel aan het CIAM-congres in Brussel en staat hij op de legendarische groeps-foto in aanwezigheid van Mies van der Rohe en Le Corbusier. Met zijn eigen woning en atelier (1930-1931) en met woning Peeters (1932) toont hij zijn ambities. Voor zijn woning ontwerpt hij het meubilair waaronder verschillende buismebelen. Het grondplan wordt steeds belangrijker en de gevels zijn het resultaat van de inwendige ordening. In de jaren 1930 herdenkt hij de traditionele stedelijke rijwoning en plaatst hij de keuken aan de straatzijde.

In 1937 krijgt hij de Van de Ven-prijs, de belangrijkste architectuuronderscheiding in België. Na 1945 gaat alle energie naar het ontwerp en de bouw van het Postgebouw in Oostende (1945-1952), een magistraal meesterwerk, een zoektocht naar een nieuwe zeggingskracht en een uitgesproken

materialiteit, een gebouw dat de architectuur herpositioneerde. In december 1953 stapt hij uit het leven, getekend door de tegenslagen zowel op professioneel als op privé-gebied.

Eysselinck geloofde in de maakbaarheid van een betere toekomst met behulp van architectuur. De beheersing van de chaos door een rationele ordening is een van de grote ambities die de architect nastreefde. *Een herontdekking van een krachtig en intens oeuvre.*